

Wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 12-tej w po-
łudnie i o godzinie 6-tej
wieczorem.

PRENUMERATA wyno-
si w Krakowie: miesię-
cznie 2 kor., kwartalnie
kor. 6, za jednorazowe
zanoszenie do domu do-
płaca się 40 hal., za dwu-
razowe 60 hal.

Na prowincji: miesię-
cznie kor. 2 hal. 70, kwar-
talnie kor. 8. W państwie
Niemieckim kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za
wrazową wysyłkę dziennie dopłaca się 60 hal. miesięcznie. Zmiana adresu: 40 hal.

Osobna prenumerata na
wydanie wiecz. wynosi
miesięcznie w miejscu
z odnośnieniem do domu
1 koronę.

Numer połudn. 10 hal. wie-
czorny 4 hal. Listy pie-
niężne przekazy na prenu-
meratę i inseraty, franco
do Administracji „Głosu
Narodu”. — Prenumeratę
oprócz upoważnionych a-
gencji przyjmuje każdy
urząd pocztowy w obrębie
monarchii i w państwie
niemieckiem. Reklamacje

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny założony w r. 1892 przez JÓZEFA ROGOSZA.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupre.

nieopieczutowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcja niezwraça
Adres Red.: Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Narodu” Kraków. Tel. Nr. 190

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowym „Głosu Narodu”, róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnym ismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 h. za pierwszy raz każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz. — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje we Lwowie S. Sokolowski, Pasat H. nanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Dukas, M. Schalek, E. Braun, Kutschera & Schleri, R. Moses, Friedl, w Berlinie F. E. Cos, w Budapeszcie. J. Leopold, w Paryżu de Raczkowski 14 Cite de Treviso, John F. Jones & Cie.

Nr. 360.

Kraków, poniedziałek 12 sierpnia 1907 r.

Rok XV.

„Święta wojna” w Marokku.

Krwawe wypadki w Marokku zwróciły zno-
wu uwagę na tajemniczą postać Ma-el Ainina,
który ma być ukrytą sprężyną „wojny świę-
tej” i sprawcą rzezi okrutnej w Casablance.

Kim jest ten człowiek potężny a zagadko-
wy? Jeden z korespondentów podaje o nim
szereg następujących:

„Ma-el Ainin jest reprezentantem tej po-
tegi, która nieraz w świecie mahometańskim
objawia się zrazu jako czysto moralna i du-
chowa, a potem zamienia się w świecką. Nie
jest on przywódcą żadnego szczepu berbery-
jskiego, nie posiada żadnego terytorjum, nato-
miast zaś jest on czemś więcej, jest władcą dusz
marokańskich. Od Senegalu po Fez ma po-
pleczników, we wszystkim mu posłusznych,
w wielu okolicach może jednym słowem zgro-
madzić tłumy wojowników pod swym sztandarem.
Dla inteligencji muzułmańskiej jest Ma-
el Ainin, dzięki swemu pochodzeniu i uczone-
ści, autorytetem; lud widzi w nim potężnego
i świętego maga. Nawet sułtan Abdul Azis
czci największego teologa muzułmańskiego i
przyjmuje go w Fezie jak udzielnego władcę.
Podróż Ma-el Ainina do Fezu w roku ubie-
głym była olbrzymim pochodem tryumfalnym.
Wszystkie miasta, przez które przechodził, mu-
siały mu składać daniny i żywić jego olbrzy-
mi orszak. Jedno tylko miasto Mogador zło-
żyło sumę stu pięćdziesięciu tysięcy franków.
Ma-el Ainin założył rodzaj bractwa, do którego
ma należeć także sam sułtan. Od pewnego
czasu Ma-el Ainin rozpoczął głosić świętą woj-
nę przeciw niewiernym, a fanatyczne zajścia
w Casablance poprzedziła niedawna jego by-
tność w tem mieście. Na dowód, jak wielkie
jest jego znaczenie wśród tubylców, warto przy-
toczyć pewien fakt. Pewnego razu banda roz-
bójnicza berberyjska skradła wielbłądy proro-
ka. Ma-el Ainin posłał do nich dwóch wysłań-
ców, żądając zwrotu zwierząt i grożąc w prze-
ciwnym razie karą nieba. Bandyta natych-
miast zwrócił wielbłądy, a później oddali na-
wet wielbłądy, należące do jednego z przyja-
ciół proroka.

Ma-el Ainin rezyduje zazwyczaj w Saguiet
el Hamra. Tam ze wszech stron ochrania go
pustynia, tak, iż jest prawie „niepochwytny”.
Agitacja jego, prowadzona w ostatnim czasie
niestrudzenie, w połączeniu ze słabością suł-
tana i ogólnym zamętem w kraju, może łatwo
doprowadzić do tego, że wypadki marokań-
skie z drobnych zaczątków rozwiną się w spra-
wę pierwszorzędnej doniosłości. Dlatego też
Francja stawia jego banicję jako jeden z gło-
wnych warunków uspokojenia kraju.”

O bezpośrednich przyczynach krwawych
wypadków w Casablance „Temps” otrzymuje
od swego korespondenta następujące szczegó-
ły.

„W ciągu kilku lat ostatnich szczepy, są-
siadujące z miastem, nieraz groziły pogromem
miastu i nawet zjawiały się już pod jego mu-
rami, ostrzeliwując je bez żadnego zresztą sku-
tku. Ostatni poważniejszy napad odbył się
wiosną r. 1905, kiedy dzicy synowie pustyni
zdołali ować sztandarem na bramie miej-
skiej i ustąpili dopiero po otrzymaniu sutego o-

kupu. Pasza w Casablance miał zawsze w swem
rozporządzeniu zbyt mało żołnierzy, aby mógł
skutecznie wystąpić przeciw napastnikom, i pil-
nując tylko murów i bram miasta, nie odwa-
żał się puszczać na jakiegokolwiek wyprawy po-
za mury.

14-go września roku zeszłego stał się fakt
który ostatecznie zdyskredytował w oczach ko-
czowników powagę i znaczenie europejczyków.
Ow głośny obecnie Ma-el Ajnin powracał do
Sahary z Fezu, gdzie otrzymał znaczną ilość
pieniędzy, broni i amunicji, zapewniając Fran-
cyę o swej lojalności i przyjaźni, przez cały
czas zbroi pokrywom koczowników Sahary,
aby w ten sposób niepokoić południowe gra-
nice posiadłości francuskich. Gdy Ma-el Ajnin
ze swemi „blekitnymi” przybył do miasta Ra-
batu, pasza miejscowy nie pozwolił koczowni-
kom wejść do miasta i zmusił ich do obozo-
wania poza mury. Zażądał tego zamiesz-
kujące w Rabacie stare rodziny arystokracji
muzułmańskiej, które obawiały się o swój do-
bytek.

Pasza w Casablance był mniej ostrożny i
pozwolił się bandzie rozłożyć w mieście. Zu-
chwale zachowanie się koczowników, grabie-
że, jakich jawnie dopuszczali się w mieście
spowodowały, że w warsztatach mechanicznych
francuza Lecuyera, które były kilka razy okra-
dane, gości z Sahary przeproszono w niezbyt
uprzejmy sposób. Dowiedziawszy się o tem,
Ma-el Ajnin rozkazał stawić przed siebie Le-
cuyera żywego lub umarłego. Francuz musiał
schronić się w konsulacie, ale przez kilka godzin
na ulicach miasta odbywało się formalne po-
lowanie i tropienie Lecuyera. Kilku francuzów
i hiszpanów naówczas zraniono. Pasza, pomi-
mo nalegania konsułów, zachował się podczas
całego zajścia zupełnie neutralnie.

Konsulowie wszystkich państw jednomyślnie
wnieśli protest przeciw ówczesnemu zachowa-
naniu się baszy i żądali odwołania go ze sta-
nowiska w Casablance, ale protest niewiele po-
skutkowało. Tymczasem wypadki dnia tego zu-
pełnie pozbawiły europejczyków w oczach tu-
bylców tej powagi, która ich dotychczas ota-
czała. Wskutek bezkarnego grasowania w Ca-
sablance, wkrótce potem wynikły zaburzenia
w Mogadorze i w Marakeszu, zakończone za-
mordowaniem lekarza francuskiego Maucham-
pa. I w tych wypadkach ludzie Ma-el Ajnina
odegrali pierwszą i najważniejszą rolę.

Basza w Casablance mógł niezaprzeczenie
zapobiedz okropnym wypadkom d. 30-go lipca.
Jakkolwiek szczupłe były siły, posiadane przez
niego, wystarczyły one na obronę miasta od
najścia sfanatyzowanych koczowników, bez
których ludność miejska sama nie odważyłaby
się rozpocząć mordów. O 15 kilometrów od
miasta obozuje od kilku miesięcy oddział zbroj-
ny Mułaj-Amina, stryja sułtana, który na żąda-
nie baszy mógł przyjąć mu z odsieczą.

Ogólne jest zdanie, że, jeżeliby zarzą-
dzono energicznych środków nie zabezpie-
czenia europejczyków, zaburzenia takie, jak w
Casablance, wybuchłyby w całym kraju.
Największe niebezpieczeństwo zagraża miesza-
kańcom Mogadoru, około którego już uwijają
się ludzie Ma-el Ajnina. W Rabacie, gdzie ol-
brzymia mielizna nie pozwala przybijać stat-
kom morskim i zmusza je do zatrzymania się

w znacznej odległości od wybrzeża, czyniąc w
ten sposób z Rabatu miasto prawie lądowe,
panuje również trwoga i niepokój, wobec zło-
wrogich pogłosek o zamiarach ludności tubyl-
czej.”

—oooooooooooooooooooo—

Wyścig automobilowy Pekin - Paryż skończony.

Smiała podróż ks. Borghese z Pekinu do
Paryża skończyła się. Trwała ona 62 dni, a o-
bejmowała przeszło 14 tysięcy kilometrów. Z
16 kół pneumatycznych, które książę wziął ze
sobą w podróż, były w Berlinie zaledwie dwa nie-
naruszone. Książę oblicza kosztą podróży na
80.000 franków.

W sobotę stanęła „Italia” w Paryżu, prze-
bywszy w czasie dwumiesięcznym prawie po-
łową obwodu kuli ziemskiej. Ostatnią noc spędził
książe Borghese w Meaux w oddaleniu 31
km. od Paryża. Do Paryża przyjechał popołudniu
w sobotę, prowadząc sam automobil. W
samochodzie siedzieli nadto: korespondent wło-
ski Bazzini i mechanik Ettore w otoczeniu pa-
kunków, rezerwoarów i płaszców gumowych.
„Italii” towarzyszyło 7 włoskich i francuskich
flagami udekorowanych samochodów. Na
skrzyżowaniu dróg przy Champigny otoczyły
księcia setki samochodów różnego rodzaju i
towarzyszyły mu wraz z tłumami ciekawych
w tryumfalnym wjeździe do Paryża. Na moście
Joinville powitali pochód z radością foto-
grafowie, na Wielkim Bulwarze dały się sły-
szyć entuzjastyczne okrzyki na część zwycięs-
cy.

W redakcyi dziennika „Matin” odbyło się
uroczyste powitanie księcia. Ten w odpowie-
dzi oświadczył, że nie dokonał nic wielkiego i
że cieszy go serdeczne przyjęcie Paryżan. Zre-
szta był on nieco rozczarowanym, ponieważ
w powitaniu nie brała udziału żadna oficjalna
francuska osobistość, a nawet nie zjawił się
konsul włoski.

Jeden z korespondentów pism wiedeń-
skich zapytał księcia, czy możliwym jest tę dro-
gę przebyć w krótszym niż dwa miesiące cza-
sie. Książę odpowiedział twierdząco, nie spie-
szył się on w drodze zbyt i 14 dni bawił
w różnych miastach. Na pytanie, czy chciałby
powtórzyć podróż z Pekinu odpowiedział ksią-
że: „Nie, zadawałbym się jednym razem. Je-
żeli inni spodziewają się prędzej ją skończyć,
niech spróbują”. Na pytanie, czy prawdziwe-
mi są pogłoski, jakoby miał objąć godność
burmistrza Rzymu odpowiedział książę śmie-
chem i nie dał wyraźnej odpowiedzi.

Jeszcze w ciągu kilku dni będzie ks. Borg-
hese przedmiotem owacyi różnych klubów au-
tomobilistów w Paryżu. Kluby te chcą uczcić
w odważnym podróżniku znakomitego popu-
laryzatora jazdy samochodowej i obchodzić
przy tej sposobności zwycięstwo samochodu
nad innymi środkami przewozowymi. Bezwą-
pienia podróż „Italii” przez góry Nang-ku, pu-
stynię Gobi i stopy Sybiru jest wypadkiem w
działach turystyki jednym z najciekawszych i
najoryginalniejszych. Przed kilkunastu jesz-
ce laty wyglądałaby na opowieść Juliusza Verne.

Z zaboru rosyjskiego.

NAPAD na POCZTĘ w WISZNICY.

Urządowy „Warsz. Dniew“ donosi następujące szczegóły o napadzie na oddział pocztowo-telegraficzny w Wisznicy:

„W niedzielę zeszłą w Wisznicy zebrało się około 1.000 ludzi ze wsi okolicznych. O godz. 11-jej zrana, do oddziału pocztowo-telegraficznego, znajdującego się w punkcie bardzo ożywionym, weszło 4-ch ludzi i, grożąc brauningami, krzyknęli: „Prosimy wstać i nie ruszać się z miejsca“. W biurze podówczas znajdował się naczelnik oddziału, Niedzwiecki, urzędnik Dobrjan i interesant kupiec. Na rozkaz napastników p. Niedzwiedzki oddał im klucze od kasy, z której zabrali 556 rb. 26 kop. gotówką, za 161 rb. marek pocztowych i za 3.308 rb. marek stemplowych, oraz rewolwer. Jeden z napastników wybiegł do kuchni, przyniósł ztamtąd topór i rozbił nim aparat telegraficzny.

W tym samym czasie, u wejścia od ulicy stało trzech współników napadu; z nich dwaj z mauzerami, a trzeci z brauningiem i ze sztandarem czerwonym z napisem: „Polska partja socjalistyczna. Niech żyje rewolucja!“

Na ulicy było kilkuset żydów i włościan, którzy spokojnie przyglądali się zajściu i dopiero, gdy z okna mieszkania p. Niedzwiedzkiego wyskoczyła jego córka i zaczęła wzywać pomocy, ludność w popłochu rzuciła się do ucieczki.

Z oddziału pocztowego napastnicy wyszli na ulicę i udali się w kierunku Dubica, rozrzucając proklamacje i śpiewając pieśni rewolucyjne. Nie spieszyli się oni, lecz szli wolno wśród tłumu ciekawych. Dopiero, gdy zjawili się trzech strażników, zaczęli uciekać i zrzucając z wozu spotkanego włościanina, popędzili cwałem. Strażnicy ścigali ich wozem parokonnym. Minawszy wieś Dubicę, napastnicy zeskoczyli z wozu i rzucili się w krzaki, a następnie na pola i błota ku wsi Rowaczko. Strażnicy przesiedli się na konie, ale te były liche i pościg się nie udał. Widziano jeszcze uciekających w lesie komarowskim i kolejnym w którym atoli znikli bez śladu.

Okrucieństwa bandytów.

Pisma warszawskie podają następujące szczegóły o napadzie bandytów na dom włościanina Wojciecha Tarkowskiego pod Ozarowem.

Po dostaniu się do wnętrza domu, pierwszą czynnością bandytów było powiązanie wszystkich, znajdujących się w mieszkaniu. Następnie w barbarzyński sposób pastwiono się nad T. i jego żoną, wołając: „Oddajcie pieniądze!“ Tarkowskiemu oblanę nogi naftą i za palono, żonę zaś jego powiesili na haku i najokropniej obili. Po nasyceniu się krwią i jękami nieszczęśliwych, zabrali rb. 580 w gotówce, wszystką pościel i co znaleźli droższego. Wijących się z bólu Tarkowskich zbrodniarze wrzucili do małej komórki, w której umieszczono powiązane dzieci i służbę, poczem zamknawszy drzwi, rozeszli się, jak ślady wskazują, w różne strony. Dopiero po kilku godzinach jednemu ze słabiej związanych udało się otworzyć drzwi i dać znać sąsiadom, zamieszkałym o wiorstę. Posłano po policję do Ozarowa i Lasocina, ale pogoń za bandytami była już spóźniona.

Kronika.

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!

Kraków 12 sierpnia.

— **Kalendarzyk kościelny.** Dziś w poniedziałek Klary panny, Hilarji męczenn. i Felicjanny p.; we wtorek Hipolita i Kasyana męcz. i Radegundy.

— **Kalendarzyk astronomiczny.** Wschód słońca rozpoczyna się o g. 4 minut 27, zachód przypada o g. 7 m. 4; długość dnia wynosi g. 14 m. 37.

— **Przeniesienia w Namiestnictwie:** Namiestnik przeniósł: starszego komisarza powiat. Jana Mądziela do Lwowa; sekretarza namiestnictwa Wł. Horszarda z Wieliczki do Lwowa; komisarzy pow. Wład. Krasuskiego ze Starego Sambora do Stanisławowa i K.

Waydowskiego ze Stryja do Lwowa: komisarzy pow.: Jana Łopuszyńskiego z Liska do Lwowa. Rom. Komara z Jaworowa do Lwowa, Mar. Jagusińskiego z Kałusza do Stryja, dr. Franc. Krzysika z Zaleszczyk do Lwowa, Ant. Hoffmana ze Zborowa do Stryja, dr. Wacł. Wnuczka Łobaczewskiego ze Lwowa do Zaleszczyk, Hier. Lewickiego z Dobromila do Kałusza, dr. K. Chłapowskiego ze Lwowa do Białej, dr. Józefa Schabenbeck-Srokowskiego ze Śniatynia do Lwowa, Rom. Świtalskiego ze Stryja do Stanisławowa; konceptistów namiestnictwa: Stan. Towarnickiego z Tarnobrzega do Lwowa, Wład. Białobrzeszkiego ze Zbaraża do Podhajec, Jana Mikosza z Dąbrowy do Lwowa, Jul. Ujejskiego z Bóbrki do Sokala, Fel. Metzgera z Husiatyna do Jasła, Leona Albrechta z Jarosławia do Lwowa, W. Łyszkowskiego ze Lwowa do Starego Sambora, Tad. Malinowskiego z Podhajec do Dobromila i Jacka Bieniawskiego ze Lwowa do Dąbrowy; oraz praktykantów koncept. nam. Wilhelma Hofmoka z Mościsk do Wadowic, Aleks. Skorupkę Padlewskiego z Kołomyi do Lwowa, Dyon. Wilusza z Jasła do Lwowa, Al. Wysockiego ze Lwowa do Bochni, dr. Rom. Szawłowskiego ze Lwowa do Tłumacza, Sat. Mravinciesca z Husiatyna do Brodów, Flor. Kępińskiego ze Lwowa do Jaworowa, Kar. Bischofa ze Lwowa do Bóbrki, Ad. Skarżyńskiego ze Sokala do Mościsk, Kaz. Nowickiego ze Lwowa do Nowego Targu, Czesł. Pawlikowskiego ze Lwowa do Śniatynia, Wł. Olszewskiego ze Lwowa do Kołomyi, Tad. Głogowskiego ze Lwowa do Podhajec, Athenogenesa Pawlikiewicza ze Lwowa do Liska i St. Hawrota ze Lwowa do Husiatyna.

Namiestnik przydzielił sekr. nam. Stan. Biedermannu i praktykanta koncept. nam. Sew. Krechowickiego do służby w starostwie lwowskim.

— **Mianowania.** Cesarz zamianował szefa biura prezydyalnego w namiestnictwie lwowskim starostę Stanisława Grodzickiego oraz sekretarza ministeryalnego w ministerstwie obrony krajowej dr. Stanisława Okęckiego radcami namiestnictwa we Lwowie.

— **Urlopy.** W sądzie krajowym karnym powrócili z urlopu nadradca Gułkowski i radca Raczyński. W Magistracie rozpoczął urlop naczelnik Wydz. I rad. magis. p. Fr. Skrzyński.

— **Wymarsz załogi krakowskiej na ćwiczenia** rozpoczął się dziś rano. O godzinie pół do 5-jej o wschodzie słońca wyruszył 4 batalion 13 pp. do Skawiny. Reszta pułku z muzyką na czele wyruszyła o godzinie 6 rano.

— **Do Kalwarii** wczoraj i dziś rano wyruszyły wszystkie kompanie bractw kościelnych z Krakowa i najbliższych okolic. Niektórym kompaniom przewodniczą duchowni i towarzyszy muzyka. Pątnicy z Królestwa i ze Śląska przesuwać się przez Kraków drobnymi grupkami, czyniąc zakupna zapasów spożywczych w Sukiennicach, gdzie odbył mają szczególnie kiszzone ogórki.

— **Zjazd do kopalni wielickich.** W niedzielę dnia 18 sierpnia 1907. w dzień urodzin cesarza Franciszka Józefa I. będzie kopalnia soli w Wieliczce dla zwiedzających rzesiście oświeconą. Zjazd do kopalni rozpocznie się szybem arcyksięcia Rudolfa o godzinie pół do 3 popołudniu. Wstęp do kopalni kosztuje 5 koron od osoby z użyciem windy parowej 6 koron. Biletów wstępu będzie można nabyć wcześniej w krajowym Związku turystycznym w Krakowie Rynek główny 34 I piętro, zaś w dniu zwiedzania przy kasie przed szybem zjazdowym. Sprzedaż biletów z windą jest ograniczona. Pociąg odchodzi z Krakowa do Wieliczki o godzinie pół do 2 popołudniu z Wieliczki do Krakowa z powrotem o godzinie 5 minut 45 i o godzinie 10 minut 5 wieczorem.

— **Z teatru.** Dziś w poniedziałek artyści lwowscy wystąpią po raz 20-ty z ulubioną „Wesołą wdówką“. Partyę tonorową Kamila Rosillon odśpiewa po raz pierwszy p. Leyman. Rolę tytułową gra pni Miłowska.

Jutro we wtorek i pojutrze we środę dwa ostatnie przedstawienia „Wesołej wdówki“.

We czwartek po południu „Lalka“ z pnią Kliszewską na dochód członków orkiestry teatru lwowskiego.

We czwartek wieczór opera Stanisława Moniuszki „Straszny dwór“, ostatnie i pożegnalne przedstawienie.

— **Nadużywanie chrześcijańskiego godła.** Zdarza się teraz coraz częściej, że kupcy żydowscy wywieszają na swoich sklepach znak

krzyża czerwonego dla reklamy i dla zbalamucenia kupujących, a przecież wiadomo, że niedawno pewien kupiec chrześcijański, który ten znak bez upoważnienia wywiesił, naraził się na surową grzywnę... Tymczasem od dłuższego już czasu jeden z cyrulików żydowskich wymalował sobie na szyldzie krzyż czerwony i uchodzi mu to jakoś bezkarnie, a teraz drugi żyd poszedł za jego przykładem i również podszedł się pod chrześcijańskie godło. Sądźmy, że władze przemysłowe powinny to nadużycie ukrócić, zarówno z powodu profanacji z niem połączonej, jak i dlatego, że znaku czerwonego krzyża wolno używać tylko za zezwoleniem S towarzyszenia dla pielęgnowania rannych, pozo stającego pod opieką rządu...

— **Klasztor w oblężeniu.** W klasztorze PP Duchacek de Saxa przy ulicy Szpitalnej służyła 24 lat licząca Agata Gadocha, dziewczyna spokojna ale histeryczka, która już raz z powodu swej choroby przebywała w szpitalu na oddziale umysłowo chorych. Ponieważ w ostatnich dniach Gadocha znowu zdradzała wielkie rozdrażnienie, zarząd klasztoru w obawie możliwego wypadku nieszczęśliwego odprawił ją wczoraj, załatwiwszy naturalnie przedtem wszystkie rachunki.

O godzinie piątej polecono dziewczynie klasztor opuścić, ale wówczas Gadoszanka dostała gwałtownego ataku histeryi, i wśród krzyków i miotań oświadczyła, że w klasztorze pozostanie. Wyprowadzono ją na ulicę, ale rozdrażniona dziewczyna chwyciła rękami za drzwi klasztoru i skaleczyła sobie dwa palce. To dało powód do głośnego placza, który znowu spowodował wielkie zbiegowisko na ulicy. Różne dziewczuszki zaczęły litować się nad dziewczyną, i jak zwykle bywa w podobnych wypadkach, powstały śmieszne bajki o powodach wydalenia Gadoszanki, które znalazły wiarę u gawiedzi. Tymczasem gromadziło się wciąż więcej ludzi, wśród których przeważały żywiły podejrzane, pijacy i włościzny, a pojawiło się także kilku „towarzyszy“, którzy korzystając z tej próbkii, zaczęli zrzęcznie podburzać motłoch przeciwko klasztorowi. Gadoszankę wpuszczono napowrót do klasztoru i wezwano pogotowie ratunkowe.

— **Kumoszki** zaś opowiadały sobie dalej niestworzone rzeczy o jakichś pieniądzach zagrabionych dziewczynie, o bicu jej i poniewieraniu w klasztorze itp., wszystko wierutne i śmieszne bajki. Zaś „towarzysze“ zaczęły napomynkać o zajściach w Medyolanie i Florencji, i wyrażali zdanie, że i w Krakowie należałoby na klasztor uderzyć... Szczęściem niegodziwe to podjudzanie nie odniosło rezultatu i tłum zebrany przed klasztorom ograniczył się do hałasów i okrzyków. Wreszcie zajechał wóz Pogotowia i biedną chorą odwieziono do szpitala św. Łazarza, a zebrani na ulicy gapie rozeszli się do domów.

Zajście to, w gruncie rzeczy błahe i bez znaczenia, wywołało w mieście różne pogłoski i komentarze wręcz fałszywe.

— **Kronika policyjna.** W sobotę aresztowano Maryę Kamancurę służącą i jej kochankę Tomasza Ubrana ponieważ oboje okradli mieszkanie Reginy Karmel na Wolnicy, gdzie zabrali biżuterję wartości 1120 kor. Skradzione kosztowności ukryli w piwnicy pod pakami, gdzie je odnaleziono w całości.

Aresztowano 28-letniego Dobrowskiego, 6 razy karanego za zbrodnie kradzieży. U Dobrowskiego znaleziono pugilares z monetami wschodnimi i zagranicznymi pochodzącymi ze znacznej kradzieży około 150 funtów szterlingów na szkodę p. N. Włodarskiego kierownika kopalni na Sumatrze. Kradzież tę wykryli agenci policyjni pp. Chojnacki i Czupil.

Dalej aresztowano Wł. Opila i Hermana Lewkowicza podejrzanego o okradzenie Michała Zdechlikiewicza, który się zdrzemnął na ławce na plantach, a podczas snu wyciągnięto mu zegarek niklowy ze srebrnym łańcuszkiem i 20 koron gotówką Opila i Lewkowicza zauważono w pobliżu Zdechlikiewicza, lecz przy aresztowanych nie znaleziono skradzionych przedmiotów.

— **Strejk górników na G. Szląsku.** W kopalniach węgla na Gór. Szląsku powstał na gle strejk. Robotnicy zastrejkowali na kilku kopalniach w liczbie 2000, lecz teraz znów liczba zmalała, gdyż wielu powróciło znów do

MIODOSYTNIĄ Kazimierza Robackiego

MIÓD STOŁOWY LEKKI, BUTELKA 50 CT.
MIÓD STOŁOWY MOCNY, BUTELKA 60 CT.
MIÓD WYTRAWNY . . . BUTELKA 70 CT.

MIÓD KURACYJNY . . . BUTELKA 80 CT.
MIÓD ESSENCYA . . . BUTELKA 1 ZŁR.
MIÓD KOPOWIEC, BUTELKA 1 ZŁR. 20 CT.

MIÓD KASZTELANSKI BUT. 1 ZŁR. 50 CT
MIÓD BERNARDYNSKI — BUTELKA 2 ZŁR.
MALINIAKI — WIŚNIAKI — I DERENIAKI.

założona w 1841r.
Krak 6 w, ul. Sław.
kowska 26 poleca

pracy. Robotnicy mają teraz najstosowniejszą chwilę do osiągnięcia swych żądań. Na kopalni „Król“ w Król. Hucie podwyższono urzędnikom pensje z powodu drogości, lecz robotnikowi ani myślą nadłożyć. Podobno na Gór. Szląsku zanosi się na wielki strejk górniczy, bo węgle podrożały, a robotnikom nie podwyższono płacy.

— **Losy teatrów warszawskich.** Jak wiadomo opera warszawska została wydzierżawiona Filharmonii, obecnie zaś, jak donoszą z Warszawy, i w losach dramatu i komedyi, które w ostatnich czasach pod rządami rosyjskich biurokratów doszły do zupełnego upadku, zaszła pomyślna zmiana. Mianowicie został zatwierdzony przez generał-gubernatora wniosek komisji teatralnej, powołującej znanego komedyopisarza i literata, Kazimierza Zalewskiego na stanowisko artystycznego dyrektora dramatu i komedyi teatrów warszawskich.

Wprawdzie zupełne uzdrowienie tak opłakanych obecnie stosunków teatralnych w Warszawie nastąpi niewątpliwie wtedy, gdy teatry warszawskie przejdą w ręce społeczeństwa, niemniej jednakże mianowanie Kazimierza Zalewskiego dyrektorem dramatu i komedyi położy wreszcie kres katuszom sceny polskiej, zadawanym przez różnych niepowołanych kierowników.

P. Kazimierz Zalewski posiada niewątpliwie wszelkie dane na kierownika sceny, jako popularny komedyopisarz i wytrawny znawca teatru. Mając już lat 19 napisał pierwszą pracę sceniczną — komedię „Bez posady“, która zwróciła na młodego autora uwagę ogółu. Następnie z pod pióra Zalewskiego zaczęły wychodzić coraz to lepsze utwory sceniczne, aż wreszcie komedye: „Przed ślubem“, „Małżeństwo Apfel“ i „Jak myślicie“, dały mu sławę nie tylko u nas, lecz w całej Europie. Wogóle z 40 przeszło sztuk, napisanych przez Kazimierza Zalewskiego bardzo wiele tłumaczono na język francuski, niemiecki, rosyjski i włoski. Jest on pierwszym dramaturgiem polskim, którego sztukę grano w „Narodnym Divadle“ w Pradze Czeskiej.

Stanowisko kierownika sceny nie jest obce autorowi „Małżeństwa Apfel“, — za czasów bowiem reżyserji Tatarkiewicza Zalewski był faktycznym kierownikiem teatru warszawskiego dzielnie wywiązując się z zadania.

Wawrzyny trzech konkursów zdobył: czoło przyszłego kierownika sceny warszawskiej: dwa razy zdobył on konkurs wydziału krajowego we Lwowie, i otrzymał pierwszą nagrodę na jednym konkursie imienia Fredry.

Po za działalnością sceniczną Zalewski jest wybitnym literatem i krytykiem teatralnym.

— **Strejk w Bielsku-Białej.** W fabrykach tkackich okręgu Bielsko Biała wybuchł strejk. Strejk obejmuje 15 warsztatów. Strejkuje około 1000 robotników, którzy żądają podwyższenia płacy.

Festyn Koła pań Tow. Szk. L. w parku Jordana miał tyle powodzenia, ile mógł mieć przy obecnym wydłużeniu Krakowa. A ponieważ powrót letników rozpoczyna się dopiero w drugiej połowie bież. miesiąca, więc festyn przynajmniej o tydzień się pospieszył. W każdym razie wczorajszy festyn był wcale ruchliwy; komitetowi Pań należy się uznanie za interesujący program zabawy. Stoliki z kwiatami, fantami, kartami korespondencyjnymi miały niezłe odbycie. Nadobne kwiatki, krążące wśród publiczności umiały tak zachwalać swoje bukietki, że trudno im było odmówić kupna. Dalszy program wypełniła orkiestra 13 p. p. i chór młodzieży handlowej pod batutą p. Stanisława Bursy. A zakończył program ślicznymi ogniami bengalskimi pyrotechnik p. M. Mądrzykowski, oświetlając główną aleję parku. Na festynie był zupełny brak żydów. Wspieranie T. S. L. — to widocznie dla nich żaden interes.

Najtańszy

Skład Fortepianów W. BARABASZA
KRAKÓW, Rynek L. 39, I p. [Linia] A-B
(Dom W-go J. F. Fischera)

Oświęcim. W niedzielę d. 18 sierpnia obchodzie będą XX. Salezianie uroczystość św. Jacka. oraz Pry-

micyi ks. Siary, Salezjanina. Porządek nabożeństw będzie następujący:

O g. wpół do 7-ej Msza św. wraz z Komunią generalną; o 8-ej wotywa za członków Związku mszalnego; o wpół do 11-ej uroczysta suma, którą odprawi nowo-wyswięcony ks. Siara. Kazanie w czasie sumy wygłosi O. Dominikanin z Krakowa. Po południu o g. wpół do 5-ej nieszpory.

XX. Salezianie zapraszają na tę uroczystość wszystkich swoich Dobrodziejów i Pomocników.

Telegramy.

Z MAROKKA.

TANGER. Przybyły tu angielski parowiec, „Anatolie“ który onegdaj opuścił Casablanca potwierdza, że dnia 8 bm. odbyła się pod Casablancą potyczka. W chwili wyjazdu okrętu walka jeszcze trwała. Francuska konnica znajduje się w oddaleniu 10 kilometrów od Casablancą. Casablancą jest zupełnie zniszczona. Nie ma ani jednego domu lub sklepu, któryby nie był zrabowany. Na ulicach leżą jeszcze ciągle zwłoki krajowców. Mimo, że wiele zwłok już uprzątnięto obawiają się wybuchu epidemii.

PARYŻ. Telegram admirała Filoberta donosi, że onegdaj panował w Casablancą spokój. Również w Rabat panuje spokój. Krażownik francuski Dudmila odjechał do Doki i Moyador.

TANGER. Z Casablancą donoszą: 3.000 Maurytańczyków zaatakowało przed miastem generała Drouda, ale cofnęli się po wielkich stratach, zadanych im przez artylerję. W Mazagan i Ragat panuje spokój, ale każdego czasu liczyć się trzeba z możliwością rozruchów.

TANGER. Francuskie wojska musiały przed obsadzeniem Casablancą prowadzić jeszcze poważną walkę uliczną z krajowcami. Gmach konsultatu niemieckiego jest nietknięty, natomiast mieszkanie konsula, gmach poczty, kilka pomieszczeń i sklepów Niemców — zostały zrabowane. Na poczcie zrabowano 25.000 pessetów.

PARYŻ. Położenie w Casablancą bez zmiany. Kobiety pod przewodnictwem siostry konsula angielskiego z poświęceniem pielęgnują umieszczonych w konsulacie rannych, których stan jest zadowalniający. Wojsko znajduje się w dobrym usposobieniu.

TANGER. Bombardowanie w Casablancą wywołało w Efezie wielkie wrażenie. Sultan kazał zawiadomić konsula francuskiego, że jest oburzony z powodu haniebnych czynów, dokonanych na Europejczykach i gotów jest udzielić wszelkiego zadosyćuczynienia, a szczególnie usunąć baszę w Casablancą i ukarać winnych.

TANGER. Z Casablancą i Ragat donoszą, że sytuacja się polepszyła. W Mazaganie, gdzie gubernator prowadzi akcję, jest spokojnie.

MADRYT. Ministerstwo spraw wewnętrznych zawiadamia, że oddziały piechoty i kawaleryi dziś rano zostaną wysłane do Marokka.

ARESztOWANIE POSŁA.

WARSZAWA. Jak donoszą z Kalisza aresztowano tam inżyniera Stefana Suchorzewskiego, b. posła do pierwszej i drugiej Dumy państwowej.

REPRESYE PRASOWE.

WARSZAWA. Z rozporządzenia władz administracyjnych został zawieszony tygodnik ilustrowany „Na około świata“.

MORDERSTWA I NAPADY W ŁODZI.

ŁÓDZ. Wczoraj o godzinie 10-ej wieczorem, przy ulicy Dzielnej l. 27, do mieszkania Ottona Heinza weszło kilku nieznanym ludzi i kilku wystrzałami z rewolwerów zabili Heinza, oraz gościa jego niejakiego Grancz,ńskiego. Córka Heinza Lidja na odgłos strzałów wyskoczyła przez okno i uległa złamaniu ręki. I do niej napastnicy dali kilka strzałów i zranili ją.

Wczoraj o godz. 6-ej wieczorem, do fabryki Wojczyślowskiego, przy ul. Rozwadowskiej, weszło dwóch bandytów i grożąc rewolwerami, zażądali od kasyera, aby im wydał pieniądze, przygotowane na wypłatę robotników. Przeżony kasyer wydał im całą gotówkę w sumie 1100 rb., poczem bandyci odeszli.

ŁÓDZ. Wczoraj na Księżym Młynie kilku wystrzałami z rewolwerów zabito robotnika Stanisława Krona.

Przy ul. Zawadzkiej dokonano o g. 10-ej przed poł. napadu na sklep monopolowy i zrabowano całą gotówkę.

WYROK

NA ANARCHISTÓW I KOMUNISTÓW.

PETERSBURG. Sąd wojenny wydał wyrok w procesie przeciw anarchistom i komunistom, oskarżonym o cały szereg napadów oraz o zamach na ks. Leontiewa. Czterej oskarżeni zostali skazani na śmierć, 6 na bezterminowe ciężkie roboty, 3 na deportację, 6 uwolniono.

STREJK TELEGRAFISTÓW W AMERYCE.

CHICAGO. Do soboty godz. 6 wiecz. wstrzy mali pracę telegrafici w 25 miastach, między temi także w St. Louis.

NOWY JORK. Strejk urzędników telegraficznych objął do wczoraj 50 miast. Skutkiem strejku nastąpiły na kilku liniach przerwy w komunikacji telegraficznej. Strejkujący odbyli w Nowym Jorku jak i w innych miastach w ciągu dnia wczorajszego zgromadzenia. Urzędnicy telegraficzni z Saint Louis przyłączyli się onegdaj do strejku.

KATASTROFA KOLEJOWA NA WĘGRZECH.

KREMNICA. Wieczorny pociąg osobowy zdążający do Ruttki na linii Koszyc-Bogumin stanął na linii, gdyż szyny skutkiem deszczu osłizły. Gdy pociąg ten znajdował się w tunelu Sohontalskim najechały na niego dwie lokomotywy. Ostatni wagon pociągu wykoleił się. Jedna osoba z personelu pociągu odniosła obrażenie. Ruch odbywa się za pomocą przesiadania.

ZATARG PERSKO-TURECKI.

KONSTANTYNOPOL. Niedawne zajścia na granicy persko-tureckiej wywołały ostrą akcję dyplomatyczną obu państw. Według wiadomości tureckich, oddział wojsk regularnych perskich w ilości 1.500 żołnierzy łącznie z tyśiącem persów-rewolucjonistów, oraz 1.500 rewolucjonistów ormian z Kaukazu napadli na wojska tureckie w obozie około miejscowości Margawar. W odpowiedzi na to wojska tureckie napadły na persów i zmusiły ich do ucieczki. Według wersji perskiej, rozpoczęły napad wojska tureckie w przeważającej sile. Wojska perskie udały się, stosownie do życzenia Stanów Zjednoczonych, w celu ukarania zabójców misionarza amerykańskiego. Wojska nieregularne kurdów zburzyły następnie wieś Tule, zabiwszy około 60 kobiet i dzieci.

N A D E S Ł A N E.

Bank Galicyjski

dla

handlu i przemysłu

w Krakowie, Rynek 25,

udziela pod korzystnymi

warunkami

Kredytów

budowlanych.

Zaliczki wypłaca się w miarę postępu budowy.

DYREKCJA.

Paski, Torebki, Woalki, rękawiczki, Krawatki i Kołnierze damskie.

poleca w wielkim wyborze po możliwie niskich cenach

G. SZCZURKOWSKI, Kraków Grodzka 2.

